

Anesa Kazić

NEKOPIRAJ

O domovini
(1)

Na početku leta
slomiše mi krila;
hoće da letim,
a ja ne mogu.

Na početku puta
slomiše mi noge;
hoće da hodam,
a ja ne mogu.

Na početku života
zahtijevaše da živim;
a ja ne mogu,
jer previše je bola.

(2)

Kako djetetu objasniti, da otac mrtav je
i majka isto tako?

Kako djetetu objasniti, da brace više nema
i da seka nestala je?

Kako djetetu objasniti, da lutka krvava je
a haljina joj pocjepana?

Kako djetetu objasniti godinu 92.,
kako objasniti mu smrt svu onu,
svo ono stradanje?

Ipak,
jednom ćemo morati.

Dijete će odrasti
i pitati za babu
i pitati za mamu
... za bracu
... za seku
... lutku
... haljinicu krvavu njezinu
prošlost unakaženu
i djetinjstvo uništeno.
... a odgovor....

Kakav će biti naš odgovor?

(3)

Prekriveni plaštom nevinosti

da li smo to doista mi?

Vuk ostaje vuk,

makar se i promijenio;

čovjek postaje monstrum,

makar se i smijao.

Prekriveni plaštom nevinosti

da li smo to doista mi?

Da li smo doista nevini?

NEKOPRATI

O porodici

(4)

Zvijezde su sa neba sišle,
da bi se u tvome oku kupale.
Sunce je svoje mjesto napustilo,
da bi se na tvome licu ukazalo.

Vječnost se stegla,
da bi u tebe krhklu stala;
i tvoje lijepo ime
u srcu mome napisala...
...Majko...

(5)

Pjesnik jadnik
hoće da pokuša
riječ MAJKA
da opjeva.

Pjesnik jadnik
hoće,
al' ne može,
jer riječi nema dosta...

NEKOPRATI

(6)

Oče, za ruku me primi.

U naručje svoje,
kao nekad davno.

Pruži te staračke ruke,
što me odhraniše.

Još samo ovaj put,
pa ču da odletim,
ovaj svijet da napustim...

NEKOPRATI

(7)

Večeras plakati nemoj-
ispod suza tvojih
i hladan bi kamen puk'o.
Nemoj tugovati večeras
sama odveć dobro znaš,
da pravog je društva malo.
Glavu digni!
U osmjeħ se sva pretvori!
Sam je ponekad bolje biti,
nego u društvu nekom lošem.

(8)

Želim te probuditi zbog sunca,
da se malo ugriješ;
i zbog oblakovih slika,
da mi ih pojasniš
ja ih ne razmijem.

Želim te probuditi zbog zora,
pa da sabahom ti mene budiš,
uz tebe bi bilo ljepše,
bilo bi mi lakše.

I na kraju,
želim te probuditi zbog sebe same,
da mi suzu iz oka spriječiš,
i da me nikad više samu ne ostaviš.

Želim te probuditi,
ali uzalud,
uzalud,
jer ti spavaš;
spavaš vječnim snom
... spavaš snom smrti...

O vjeri

(9)

O postojanju, Bože,
danas pisat' želim.

Znam da jesam,
a kao i da više nisam.

Sve što znam-
nije mnogo.

Sve što imam-
nije moje.

O postojanju
i ne postojanju,
o sebi
i ničemu.

(10)

Bože,
da li će ikad više osjetiti uzdignuća čar,
kao kada po prvi put,
čuh' pjesmu o Tebi?

Bože,
da li će ikad više osjetiti prosvijetljenja dah,
kao kada po prvi put,
pročitah riječi posvećene Tebi?

Bože,
da li će ikad više biti bliže Tebi,
nego što sam onda bila?

O ljubavi (11)

Znam tu je neko,
meni još nepoznat...

Znam da osjeća
i da ne zaboravlja.

Znam tu je neko,
očiju boje sjećanja
i sjećanja boje tame.

Znam da je tu
i znam da će doći.

Bit ćemo slični...
i tužni...
i sretni...
i tiki...
i glasni...

Osjećam da je tu,
i isti kao ja.

Osjećam da će doći,
samo ne znam kad...

(12)

Spavaj srce
tiho budi
mir ti sada evo nudim;
nekad davno
budno bi'
i vidje
šta se zbi'.
Zato mi SANJAJ
doći će možda
jednoga dana
ponovo vrijeme
ZA BUĐENJE...

NEKOŠTRATI

(13)

U letu
tek u prolazu
ovlaš samo
vidjeh
oka tvoga sjaj.

U letu
tek onako
površinski samo
vidjeh
iskru oka tvoga.

U padu
tek u padu
sjetih se
...sjaja
i
...iskre
oka tvoga.

(14)

Bio si riječ, koju ne izustih.

Suza, koju ne pustih;

... iz ponosa,

il' ko zna zbog čega.

Bio si rana, koju ne pokazah;

i jecaj, koji potisnuh;

... iz straha,

il' ko zna zbog čega.

Bio si.

Sada više nisi.

Trebala sam pričati

i trebala plakati;

Trebala sam vrištati

i trebalo je boljeti;

ali ne dozvolih,

... iz ponosa,

ili možda iz straha.

... Sada...

Napokon plačem!

I napokon me boli,

i neka nikad ne prestane;

jer

kada mi jecaj utihne,

plašim se,

izgubit ću te ponovo,

... ovaj put zauvijek...

(15)

Kad duša stihove plače
pjesme piše
suzama natopljene.
Kada duša stihove plače
piše o tebi
piše o nama.
Kad duša stihove plače
o svemu priča
u vremenu prošlom.
Kad duša stihove plače
jako dobro zna
da
nema tebe da moje pjesme čitaš.

NEKONTRAKT